Ч. 9 (13.907). Львів, неділя 13. січня 1935. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол. Швайцарії 5 шв. фр. Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 СОТ.

Приготовляються до нових репресій на Україні.

Власна депеша „Таймса" з Москви каже, що військові аташе кількох західніх чужинних амбасад і одної східної не цураються розвести підбурюючу агітацію на Совітській Україні, як про це пишуть „Ізвестія" в Москві. Це виявилося при нагоді святкування 15-ліття поразки ґен. Денікіна і заняття Києва червоними військами.

„Як колись, так і тепер Україна є предметом грабіжницьких намірів ріжних оборонців, що добачують у цьому великому краю великі богацтва для себе — пишуть „Ізвестія", урядовий орґан Совітів. — Опозиція кулаків до колективізації була викликана і зорґанізована українськими буржуями-еміґрантами та імперіялістами, що хочуть запродати свою батьківщину польським панам і німецьким фашистам".

Карло Радек, переповідаючи перемогу над Денікіном, сказав: „Значна частина воєнної небезпеки лежить в апетитах світового капіталізму, тобто в його бажанні поглотити Україну. СССР посвятив багато літ на приготування України до самооборони. Україна, не зважаючи на донецький кряж, була хліборобським краєм. Тепер вона перемінена на промислову країну. Вуглевий промисел цілковито зреорґанізований і змеханізований, металюрґія розвинена, побудовано велитенські нові заводи. Крім цього там є тепер Дніпрострой. Чи є на світі яка держава, що змоглаб дати Україні таку підставу до промислу в так короткому часі?".

Опозиція в СССР підносить голову.

МОСКВА, 12. 1. ПАТ. У багатьох місцевостях на провінції занотовано цілу низку виступів троцькістів. І так у місті Ґоркій студент Арістов, якого навіть викинули своєчасно з комсомолу за троцькізм, реферуючи товаришам убивство Кірова, назвав троцькістів правдивими большевиками. Часопис „Вальцовка" у Таганрозі поширював теж погляди троцькістів. Редактора усунули, в редакції перевели чистку. В університеті в Челябінську комуніст проф. Пятков боронив на своїх викладах опозицію троцькістів і зіновєвців. З комісаріяту хліборобства усунули головного директора бавовняного уряду Райнгольда і двох вищих урядовців, які вдержували взаємини зі спільниками Зіновєва — Файвіловича. Завдяки заходам Райнгольда Файвіловича приняли назад до партії. Крім того Райнгольд був на похороні особистого секретаря Зіновєва Богдана.

Большевицька преса повідомляє з Мінська, що заступник предсідника ради народніх комісарів совітської Білоруси Голенда обговорював рішення центрального комітету комуністичної партії про скасування хлібних карток згідно з поглядами опозиції троцькістів. На домагання робітників не осудив Троцького, Зіновєва і Каменєва. Виправдував убивство Кірова незавидним становищем опозиції, яка знайшлася у сліпій вулиці. „Правда" підкреслює, що центральний комітет комуністичної партії Білоруси не осудив становища Голенди.

Перед плебісцитом у басейні Сари.

ПРОДОВЖИЛИ МАНДАТ КОМІТЕТУ ТРЬОХ.

ЖЕНЕВА, 12. І. ПАТ. Рада Ліґи Націй зійдеться нині на тайне засідання з метою продовжити мандат комітету трьох до справ басейну Сари тому, що мандат кінчиться в неділю 13. січня ц. р. вечором себто в дні плебісциту.

Вчора вечором приїхав до Женеви мін. Ляваль.

АВТОНОМІЯ ДЛЯ БАСЕЙНУ САРИ.

БЕРЛІН, 12. 1. ПАТ. Німецьке інформаційне бюро оголосило комунікат про те, що басейн Сари по прилученні до Німеччини буде творити окрему політично-адміністраційну одиницю. Одночасно з басейну Сари створять окрему націонал-соціялістичну партійну округу. Спеціяльним комісарем для Сарщини буде дотеперішний повновласник канцлера Біркель.

ХТО ПЕРЕМОЖЕ?

ПАРИЖ, 12. І. ПАТ. Більшість французької преси здогадується, що успіхи націонал-соціялістів зрівноважать голоси сарських автономістів. „Пті Парізієн" пише, що націонал-соціялісти сподіються зібрати 90 проц. усіх голосів. Знову сарські автономісти сподіються теж здобути більшість голосів.

Литва домагається ґарантії своєї незалежности.

РИҐА, 12. 1. ПАТ. „Летувос Зініос", пишучи про німецькі погрози супроти Литви, стверджує, що литовський уряд міг би домагатися від Ліґи Націй і великих держав, щоби заґарантували безпеку Литви, як це вже сталось з Австрією. Згаданий часопис пише, що литовський уряд уже заздалегідь повинен розвести відповідну акцію.

Нарада Мусолінія з абісинським послом.

РИМ, ПАТ. Мусоліні відбув довшу нараду з етіопським шарж д'афер Ісусом Афеворком, яка викликала велике зацікавлення. Уряд Абісинії затривожений кольоніяльними здобутками Італії від Франції після нарад з мін. Лявалем у Римі головно тому, що ці здобутки осягнула Італія вже по завзятих боях італійських і етіопських військ.

Зближені кола до етіопського посольства кажуть, що Мусоліні заявив Афеворкові, що Італія бажає далі вдержати добрі сусідські взаємини з Абісинією. Одночасно Мусоліні зголився, щоби означити точно границю з Абісинією. Зате в нарадах не порушувано справи мирового поладнання конфлікту і відшкодовань з приводу останнього конфлікту

Нарада мін Саймона з мін. Лявалем.

Англійські кола повідомляють, що мін. Саймон відбуде в суботу 12. січня ц. р. нараду з мін. Лявалем, у неділю відїде до Льондону. Мін. Саймон обговорить з Лявалем нові проєкти про розброєння з метою уможливити Німеччині поворот до Женеви і продовжувати праці розбройної конференції.

Цісар Манджу-Ко їде до Токіо.

У Токіо оголосили офіційний комунікат, що з початком квітня ц. р. приїде до Токіо на спеціяльне прохання мікада цісар Манджу-Ко Пуі. В японських політичних колах сподіються від стрічі обох цісарів великих користей, бо вже тепер японський уряд веде з урядом Манджу-Ко переговори у справі тісної співпраці обох держав у господарських і політичних справах. У Токіо і Сінкінґу створено вже мішані комісії. Темою нарад буде справа манджурських залізниць, поселення японців і корейців у Манджу-Ко та заключення японсько-манджукуського торговельного договору.

ВНЕСОК ВИСЛАТИ СЛІДЧУ КОМІСІЮ ДО ПОЛЬЩІ!

Велика англійська петиція в українській справі до Союзу Народів.

Від УКБЮРА в Льондоні дістаємо таку звістку:

Поважний гурт англійських послів та інших осіб вислав 29. грудня м. р. до Союзу Народів довшу петицію в справі української меншини в Польщі.

Петицію підписало двацять осіб, в тому чотирнацять послів та бувш. послів. З підписаних послів чотири належать до консервативної партії, чотири до ліберальної, три до лейбур, а один незалежний.

Петиція звертає увагу на зміну польської конституції, яка має бути вирішеною в цьому році, і на те, що коли вона ввійде в життя, то українці м. і. втратять зовсім можність мати заступників у сенаті.

Далі говорить петиція про заяву міністра Бека в Женеві 13. вересня м. р. щодо меншиневих договорів, яких Польща не хоче більше признавати.

Для зілюстрування відносин, серед яких приходиться жити українській меншині в Польщі, наводить петиція десять примірів, які суперечать словам міністра Бека в Женеві, коли він заявив, що „рішення польського уряду не є в ніякому разі звернене проти інтересів меншини. Вони й надалі остануть під охороною основних законів Польщі, які гарантують меншинам мовні, національні та релігійні права й рівність перед законом.

Подаємо в скороченні переклад петиції.

„До Генерального Секретаря Союзу Народів у Женеві, Швайцарія.

Шановний Пане,

Ми, нижче підписані, бажаємо звернути Вашу увагу на такі справи, які торкаються української меншини в Польщі:

Дня 26. січня 1934 року обговорював польський сойм і приняв більшістю голосів (ріжні опозиційні угрупування здержалися від голосування) деякі зміни в польській конституції, які були внесені урядом і які мають бути проголошені, як припускаємо, впродовж цього 1935 року.

Одною з точок цих пропонованих змін є, що виборцями до нового зреформованого сенату зможуть бути тільки ті особи, які є в посіданні ордеру „Віртуті Мілітарі" або „Хреста Незалежности". Така постанова виключає всіх українців від участи у виборах до сенату.

Нам здається, що намір увести таку зміну буде противитися арт. 7. договору, підписаного у Версаю дня 26. січня 1919 року між Злученими Державами Америки, Британською Імперією, Францією, Італією і Японією з одної сторони, а Польщею з другої, в якому сказано, що „всі польські громадяни мають бути рівними перед законом і мають користуватися однаковими цивільними і політичними правами, без ріжниці на расову, мовну чи релігійну приналежність".

Положення меншинного населення в Польщі стало ще поважніше після заяви п. Бека, польського міністра закордонних справ, який у своїй промові в Союзі Народів дня 13. вересня 1934 року заявив:

Доки не ввійде в життя загальна й обовязуюча всіх система охорони меншин, мій уряд від сьогодня змушений відмовитися від всякої співпраці з міжнародніми установами щодо нагляду над тим, як Польща переводить у себе охорону меншин.

Не потребуємо підчеркувати, що рішення польського уряду в ніякому разі не є звернене проти інтересів меншин. Ці інтереси є і надалі останугь під охороною основних законів Польщі, які гарантують меншинам мовні, національні та релігійні права, рівність перед законом.

З понижче наведених примірів можна побачити, що коли п. Бек каже, що інтереси меншин стоять під охороною основних законів Польщі, то тих законів не придержуються і тих прав не шанується і тому дуже важно, щоб Союз Народів перевів над тими справами доходження.

Справа повинна прийти також перед Раду Союзу Народів, бо ці дрібні переслідування українців польською владою не припиняються.

Для приміру подаємо низку випадків, які сталися впродовж останніх кілька місяців".

Слідує вичислення десять випадків, яких не наводимо, бо вони були проголошені в пресі або піднесені в соймі українськими послами. Далі в петиції:

. . . . вісти, що сотні українців все ще находяться у вязницях і що (в Польщі) заведено недавно концентраційні табори. Між українцями помітне велике занепокоєння, бо до тих таборів, де панують дуже гострі обставини, висилається . . . .

Подібні справи були вже давніше предметом петиций до Союзу Народів. Перед Раду Народів приходили вже ріжні петиції у справі української меншини в Польщі: події, що мали місце в Польщі в осени 1930 року (офіціяльний документ ч. С741.1931.1, оголошений в Женеві дня 15. листопада 19311 року) прийшли перед Раду дня 30. січня 1932 року та вирішуючи ту справу, референт п. Сато дав такий осуд:

„Мушу висказати свій жаль, що польський уряд не дав відшкодування для тих невинних жертв зпоміж населення, які стали предметом надужить".

Опісля льорд Сесіль, як голова комітету, який поставив ту справу на чергу нарад, сказав:

„Поділяю думку референта, який висказує жаль, що польський уряд не дав відшкодування для невинних жертв зпоміж населення, які стали предметом надужить". (Порів. ст. 18. прот. С.66 сесії).

Рапорт був одноголосно принятий Радою Союзу Народів, включно з п. Залеським в імені Польщі, але хоча пройшло вже два роки від тої хвилини, не вжито ніяких заходів, щоб здійснити згадані пропозиції.

Коли зроблено пригадку в цій справі Союзові Народів дня 30. липня 1934 року, директор меншинної секції Союзу Народів відповів:

Принятгя Радою рапорту у згаданій справі, яка була предложена референтом дня 30. січня 1932 року, закінчує доходження у тій справі. Рапорт не передбачує предложень, які вимагали б дальшої акції. (Лист ч. 4/1871/519 з дня 18. серпня 1934 року).

Хочемо тут звернути увагу на те, що коли приймається опінію, що одноголосно принятий рапорт, згаданий повище, виключає дальшу дискусію, хоча принято в ньому також і сподівання виплати відшкодування, але рівночасно не жадається виконати сподіваної акції, то це подабає на те, що Рада замикає двері для можливости охорони української меншини, яка, як признано, потерпіла кривду.

Дозволимо собі поставити пропозицію, щоб Союз Народів розпорядив доходження, чи висилаючи осібну місію, чи яким іншим способом, щоб провідати про ситуацію українців в Польщі.

. . . . , що коли нема петиций від української меншини в Польщі, то це означає, що положення є вдоволяюче; це радше вказує на збільшення репресій. З боязни перед поважними репресіями українці в Польщі не хотять рискувати, висилаючи петиций.

Ми сподіємося, що ці справи будуть розглянені Союзом Народів скоро і докладно".

Підписані:

Сер Франсіс Еклянд, С. В. Т. Адамс, Рис Й. Дейвіс, Ізак Фут, Полк. Сер Франсіс Фремантл, Г. Гріфітс, Джон В. Гілс, Фред Леделлін Джонс, В. С. Ліддал, Гордон Мекдональд, Майор Г. Л. Натан, Полк. Й. Веджвуд, о. Джеймс Барр, о. Т. Гунтер Бойд, о. Персі Дірмер, Й. Е. Ітон, Д-р Г. П. Гуш, Полк. Естрейндж Мельон, Проф. ... унів. Джільберт Мюррей, Генрі В. Невінсон.

ЕВГЕН ТКАЧУК.

НОВОРІЧНА НІЧ.

— Ти не маєш рації, коли закидаєш мені, що я не допускаю тебе на забави. Ти помиляєшся, коли розповідаєш усім довкола, що, мовляв, я вязню тебе в хаті, не даю тобі танцювати з хлопцями та взагалі рад би бачити тебе завжди дома самою, або удвійку зі мною. Так не є, і коли щонебудь закидаєш мені, так я до одного тільки признаюся: що я жахливо заздрісний за тебе. Це одинока моя хиба, але не така, як ти її розумієш. По мому це ніяка зла прикмета мого характеру. Це щонайбільше... моє нещастя. Але я цьому не винен. Винна вона: любов. Бо подумай: коли не залежалоб мені на тобі, колиб ти не була для мене всім, тодіб я на все крізь пальці дивився. Тоді я казав би тобі йти бавитися з ким, де і коли хочеш і робив так, як роблять наречені в культурному світі: ти бавилась би серед гурту пустодумних хлопців, а я сидів би у третій бриджевій салі в тоді мене займалоб у цей мент одно: карти й коняк. І я певний, що ти бажаєш цього. Тобі таке англійське кохання імпонує: нескладне, безсентиментне, позбавлене всякого чару й ідейности. Але для мене кохання має інше значіння. Я ним живу й воно опромінює весь овид мого життя. Воно стало його метою. І в цьому тільки ми не годимось.

Я сам хочу, аби ти бавилася. Нині чудесна нагода. Нині ввесь світ шаліє в божевіллі забави й забуття. Цеж прощання старого року й стріча нового. Ходім. Ходім бавитися, шаліти, ходім забутися теж.

*

Так, це був вечір під новий рік. Я бачив його досі... в кіні.

Стільки фільмових пес використало цю незвичайну, повну шаленого божевілля ніч, щоби показати, як уміють бавитися люди. Я уявляв собі забаву так: безліч лямпіонів, конфетті, коріяндолі, газові бальони, шампан, лікери, джезбенд....

І справді: каварняний бар нині в якомусь оживленому настрої. Гостей повно. Ріжноколірні світла обмінюються сотнями промінів. Що хвилини гасне одно, яскраве якесь, кремове або й ясно-селедінове, а засвічується друге: темносинє, бордове та багрове. І так раз-у-раз. Усе прикрите прозірчастою тканиною, що насвітлена з нутра виглядає наче ясний, живий мармур.

При столиках гостей мало. Всі вони крутяться у розбурханому танцю. Дансінгова саля забита вщерть.

*

У першій льожі в глибині дансінгової салі я з нею. На столі те, що й на інших: пляшки, торт і папіроски... Та я випросив у неї, щоби не курила. Настрій, і пронизливий джезбенд і танці і вино, але розмова якось не клеїлася. Я думав над тим, над чим продумую цілими днями: чому мені так зле з нею, а ще гірше без неї? Я розумів, що вона не є для мене, а водночас розумів що моє життя без неї не має ніякого сенсу. Я знав, що вона не моя, а проте така дуже-дуже близька мені.

І ми мовчали удвійку. На нас не звертали уваги. Кожний був занятий собою і забавою.

Я взяв її за руку. Обережно, легко, ніжно. Вона поглянула на мене теж уважно, допитливо і — я присягнув би — сумно. Довго-довго гляділи собі ввічі, здавалось би: не розуміючи себе, а проте так добре себе знаючи. Вона знала, чого я хочу й за чим тужу, а я розумів її. Й на цьому звичайно кінчилося.

У мене на серці лежав один важкий камінь. Я рішився сказати їй щось, чого вона напевно байдуже не прийме. Але я мав серце. Я знав, що це буде для неї великий удар. Ким будь я був для неї — буде це їй жахливо. Тоді мені було звіжитися.

І врешті вона заговорила.

— Ти перетомлений наче.

— Ні. Тобі здається.

— А всеж... дивно виглядаєш нині.

— Може. Але це не перевтома. Справді дивно почуваюся. (Вона міцніше стиснула мене за руку). Якусь нетаєну радість відчуваю в серці. „Сидів би до суду-віку", як звичайно кажуть закохані. Чомусь усе таке тепер близьке й привітне для мене. Чудесна хвилина... Випємо? За твоє щастя, кохана!

— І за твоє теж.

— За моє? Добре, за моє теж...

— Ти так дивно якось усміхнувся тепер. Чому? Чому взагалі ти такий дивний сьогодні? Скажи мені просто й ясно: ти не почуваєш себе тепер щасливим?

І вона глянула мені просто в очі. Щиро, любо й ніжно, так як щирим, любим і ніжним було її життя. Найважча річ для мене — говорити їй неправду. А правди я сказати не міг.

— Питаєш, чи я щасливий тепер? Так, тепер я направду дуже-дуже щасливий. Подумай: біля мене ти, і то ти сама, нікого більше коло нас нема, а тиж знаєш, як я завжди хотів бути тільки з тобою, тут вино, музика і танці — справді як у кіні. І тому не дивниця, що я справді тепер щасливий.

— А позатим?

— Може затанцюємо. Грають оеме улюблене танго. Прошу.

І в одній хвилині ми потонули в рухливому клубовищі танкових пар. Мрійно, легко і з патосом плили звуки „Мексиканського танга" Шера. Саксофоніст відложив свій крикливий струмент та співав. А рефрен танга так дуже-дуже підходив змістом до моїх понурих думок:

„Бо не мені той усміх твій таємний,
Солодких слів чар приємний..."

З нашої кооперації.

ДАЛЬШІ ЗАТВЕРДЖЕННЯ РЕВІЗОРІВ Р.С.У.К.

Провідник Кооперативної Ради у Варшаві надав право ревізії для дальших 8 ревізорів Р.С.У.К. Між іншими право ревізії дістали усі три директори Р.С.У.К., пп. Остап Луцький, Іван Филипович і Микола Капуста.

КООПЕРАТИВА РІЗЬБАРІВ У КОСОВІ.

В Косові на Москалівці відбулися дня 8. XI. м. р. установчі Загальні Збори кооперативи місцевих різьбарів. У члени вписалося 35 різьбарів, уділ ухвалено 50 зол., вписове 5 зол. Кооператива буде називатися „Гуцульська Різьба“. Всі члени зложили частинно уділи і вписове, разом 300 зол., решту будуть сплачувати ратами, на що зложили векслі.

Це перша у нас кооператива різьбарів. До цього часу всі деревляні вироби наших різьбарів ішли в світ за посередництвом приватних посередників, які робили добрі інтереси та збогачувалися коштом незорганізованих наших різьбарів. Ухвалено, що кожний член буде віддавати свої вироби нікому іншому, тільки кооперативі, а для недисциплінованих членів наложено кари до висоти проданого предмету.

НОВА ЖІНОЧА КООПЕРАТИВА В КОСОВІ.

„Жіночий Труд“ — так буде називатись нова жіноча кооператива, яка заснувалася в Косові. Установчі Загальні Збори відбулися 4. XI. м. р. Уділ ухвалено 10 зол., вписове 1 зол. Новобрана рада й управа поділила місто на райони і взялася приєднувати нових членів. Уже в короткім часі вписалося в члени нової кооперативи 120 членів, переважно жінок. Жіноча кооператива буде вести ґалантерійну та блаватну крамницю.

КАРА ЗА ЗЛОВЖИВАННЯ В КООПЕРАТИВІ.

В дні 10. грудня м. р. карний суд в Жовкві засудив на дволітню вязницю Білецького Григія, б. справника кооперативи „Ощадність“ у Туринці за те, що допустився грошевих зловживань у некорисгь кооперативи на квоту 353.50 зол.

В. Л.

Поліська земля.

Великий проєкт осушення Полісся.

У самому серці Европи лежить найбільший її мокляк. Ця безмежна, здається, країна болот, що не надаються покищо під ніяку управу, це наше Полісся.

Як тільки з весною стопиться сніг, Припять і її притоки заливають Полісся водою. Деколи середній і долішній біг ріки розливається у ширину на кільканадцять кільометрів, а рівень води підноситься тоді на на 5—6 метрів вище нормального стану. Цей залив триває іноді й кільканадцять тижнів. Тоді тільки човнами можна дістатися з місця на місце, а до деяких осель доступ можливий лиш зимою. Підчас згаданих уже виливів відбувається оживлений сплав дерева.

Сумний теж краєвид представляє Полісся: соснові ліси або безлісні багнисті сіножати, оселі на пісках на підвищених берегах рік, нужденні поля, мокрі сіножати. Життєві умовини на Поліссі теж невеселі. Можна про це переконатись хочби з малої густоти населення. А саме на 1 кв. км. поверхні Полісся живе пересічно двацять до трицять людей. Порівнюючи цю густоту населення до гуцульських повітів Галичини (приблизно 40 мешканців на 1 кв. км.), дальше з пересічною густотою населення Галичини (приблизно 90 людей на 1 кв. км.), не говорячи вже зовсім про пересічну густоту населення у такій пром. державі, як Бельгія (приблизно 260 мешканців на 1 кв. км.), доходимо до висновку, що поліська земля не є покищо принадою для поселенців.

Перші праці, які мали за завдання основно прослідити поліські болота, почалися заходами польських урядових чинників ще у 1928 р. Ідучи слідами голяндського уряду, що приступив до осушення славного заливу „Зейдерського озера“ під Північним Морем, італійського уряду, що розпочав осушування розлитих на південь від Риму помптинських болот, естонського уряду, що простудіював докладно справу меліорації забагнених берегів озера Пейпус та німецької влади, яка щорічно осушує на північно-фризійському побережжі широку на 10 метрів смугу моря, урядові чинники приступили тоді до докладного студіювання Полісся, щоби після викінчення вступних робіт повести остаточні велитенські праці над його осушенням. Перш усього виміряно незвичайно докладно величезні терени поліських болот. Була це зовсім нелегка справа хочби з того приводу, що не до всіх теренових точок можна було дістатись. Та тут прийшла з допомогою модерна техніка. А саме теренові (топографічні) знимки роблено теж аерофотограметричною методою: над недоступним багном здіймався літак і привчений летун фотографував „з повітря“ терен, що простягувся під ним. Відтак ці фотографії перероблювали прямо на плян у бажаній поділці. Розуміється, що при помочі аерофотограмів можна було знаменито доповнити і перевірити теж вирисовані вже пляни доступних людині теренів.

Другою дуже важною вступною працею були водні досліди (себто досліди умовин відпливу вод, причин забагнення Полісся, способів усунення цього, тощо) та поміри рік. А саме у цій ділянці зладжено вже проєкти каналів та реґуляції рік на довжині 1600 км. М. ін. готові вже реґуляційні пляни доріччя Буґу (Мухавець) та околиць дніпробузького (королівського) каналу, що лучить Піну з Мухавцем, себто Припять з Буґом, а тим самим і Дніпро з Вислою. Виконали теж уже частинно реґуляцію правобічного допливу Буґу річки Мухавця та лівобічного допливу Щари річки Гривди.

Одночасно зі згаданими вже працями перевели на цілій області середущого Полісся інвентаризацію ґрунтів себто розслідили, який терен займають поодинокі ґрупи. Виявилося, притім, що в північно-східній частині Полісся мінеральні ґрунти мають незначну переваґу (на 2 міліони гектарів приблизно 1,2 міліона гектарів) над багнистими ґрунтами. Одначе ці мінеральні ґрунти теж підмоклі і вимагають уліпшення (меліорацією) так само, як багнисті ґрунти. Дальше виявилося, що найбільш плодовитими є ґрунти, положені над правобічними допливами Припяті: Стоходом і Горинем та лівобічним допливом Ясьолдою. Одначе заки ще віддадуть під управу ці намулово-болотяні ґрунти, треба буде перевести основну реґуляцію цих рік. Крім цих ґрунтів зінвентаризовано ще піскуваті і глинисті ґрунти.

Побіч дослідів над поліськими ґрунтами пороблено цілу низку дослідів над поліськими покладами торфу. Ці торфові ґрунти пригідні виймково під інтенсивну рільничу господарку. А саме можна використати ці торфовища якнайкраще для луківництва, а в цих лукових господарствах буде можна повести раціональне скотарство, стан якого залежить передовсім від стану лук. Зате непригідні під ніяку управу високі торфовища, положені у південно-східній частині Полісся. Що до поверхні вони представляють собою тільки десяту частину поверхні усіх торфових ґрунтів і багон Полісся. І саме у цій частині Полісся треба буде побудувати промислові заведення для зужиткування та перерібки торфу. Сьогодні можемо вже сказати, що поліський торф надається на

З української преси.

Вияснення Преосв. Григорія Хомишина в справі наших культурних і кооперативних установ.

В числі 2 (800) „Нової Зорі“ з 13. ц. м. появилося на першому місці вияснення станиславівського владики Хомишина до його відомої „Відозви про організаційні основи католиків“, що викликала серед українського громадянства всякі побоювання й толки. У тому виясненні Преосв. Хомишин заявляє, що такі побоювання зовсім безпідставні, бо у своїй відозві він не то не робив ніякого закиду централям наших культурних та кооперативних установ у тому напрямі, що вони загрожують Церкві й вірі, але навіть щодо низових клітин згаданих організацій виразно зазначив, що вони тільки в частині стали станицями і домівками течій, ворожих Церкві й вірі.

В дальшій частині того виснення читаємо: „Не маю звичаю робити безпідставні закиди. Низовим організаціям на місцях зробив я тяжкі закиди — хоч не всім — бо є до того підстави. Централі навіть поборювали нездорові прояви в частині організацій на місцях, деякі з них ізза таких проявів навіть порозвязували. Сі факти радо признаю. І власне тому підчеркую безпідставність побоювань, немов би я підозрівав централі згаданих організацій в ширенні затій, ворожих Церкві і вірі. Розуміється, сим тільки простую безпідставні побоювання, а не відкликаю нічого, спеціяльно не відкликаю того, що я написав у згаданій відозві про конечність основувати по парохіях т-ва „Скала“ під забезпеченим впливом Церкви. Се прецінь не може разити людей доброї волі ні нашу катол. суспільність взагалі, особливо коли взяти під увагу, що ніхто в тій суспільности не противився основуванню аналогічних тільки ворожих Церкві й вірі, радикальних організацій“.

Слова! Які вони схожі з моєю невблаганою дійсністю!... Ми вернулись до своєї льожі.

Вона знову взяла мене за руку. Подивилася мені в очі і сльози заблисли під її довгими, темними віями. Попросила дати їй свій записник. Найшла чистий листок і написала:

„На все буває лік. Тільки одна любов не хоче мати лікаря. На згадку химерному... 1. I. 1935.“

Цікава річ: вона має „свої“ думки про любов. А коли бувало говорити з нею про любов, тоді вона сміялася з неї, говорила, що її не розуміє, що вона чужа для неї.

Вона мабуть відгадала мої думки. Усміхнулася і озвалася:

— Правду ти говорив, що мене займають і радують тільки пусті речі: забави, товариства, хлопці, афери, а таке життя це наче...

— Наче цяцьки, що її на ялинку вішають: блистить у світлі свічечок ріжноколіровими проміньчиками, а коли стиснути її сильніше в руці, тоді вона присне й руку скалічить. Але ти цього ніколи не хотіла розуміти.

— Не хотіла, але хочу. Нема промаху, якого не можнаб направити. Дозволь мені й свій направити. Так, досі дивилася я на тебе як на приятеля, на доброго й ідейного товариша, але нині відчуваю, що ти став для мене кимсь таким, без кого я почувалаб себе дуже-дуже зле.

Я не відповів нічого. Годі було говорити. Я боявся, що коли промовлю, то скажу щось таке, що може попсувати настрій.

Заграли „Каріоку“.

*

Рано вернувся я домів. Я був пяний щастям. У хаті було зимно. Не роздягаючись, відчинив я шуфляду в бюрку, витягнув звідти цілу внаку паперу — брульони прощальних листів і розпалив ними в печі.

Ніколи ще мені не було так тепло.

—о—

підстілку куди краще, ніж солома. Можна його вживати теж до виробу гіршого паперу (як додаток до дерева), тектури та ізоляційних плит. Невирішене ще питання, чи з торфу не можнаб дістати плинного палива.

Що регуляція поліських річок впливає дуже корисно на побільшення рентовности осушених поліських торфових лук бачимо хочби з прикладу річки Гривди. Річ в осушенні вядотулищьких багон, що положені біля Любищиць на північно-західнім Поліссі у доріччі Гривди. Відводнення цих багон осягнено регуляцією річки Гривди та любищицького каналу. Після цієї регуляції змеліоровано та загосподаровано 2 тисячі гектарів вядотупицьких багон коштом 2 тисяч золотих за 1 гектар. І саме тепер держава продає ці осушені багна наділами по 15 гектарів враз з господарськими будинками та засівом кормових трав.

Сьогодня після закінчення вступних праць урядові чинники сподіються, що швидко можна буде приступити до остаточного осушення цілого Полісся. Це велитенський технічний плян, якщо зважимо, що треба буде осушити приблизно 1 міліон гектарів, поселити на осушених багнах безземельних та малоземельних, а все це коштом 450 міліонів золотих.

Д-р Андрій Ластовецький.

Відвідини в мистецькій робітні Олекси Новаківського.

Буденне життя буває трудне і тверде. Його нераз важко опанувати, важко протиставитись його ходові. Тоді воно котиться понад наші голови і приносить нам болі та прикрощі, ранить нас, а то й калічить не фізично, але передовсім духово. Найменше пристосованими до буденного життя бувають великі творці, зокрема мистці кисти, долота чи тонів. Вони, — буває, до тої міри переймаються справами своєї творчости, що не звертають ніякої уваги на життеві справи будня. Буває, що ці часто складні життеві справи їх заскакують, пригнітають і вони стають перед ними безрадними як діти.

До такої катеґорії мистців не від життя, а передовсім від світа творчих ідей є в нас талановитий **Олекса Новаківський.** Нераз і не два цей великої міри мистець спокутував дуже болючо свою життеву непрактичність, але все одно прикрий досвід життевих буднів мало вплинув на те, щоби він став порадним у житті. Недавно попав він був знов у прикрий конфлікт з практичними вимогами життя. Маємо на думці його відоме напруження з такою цінною для нас установою як Національний Музей. І на сторінках нашого органу появились були прикрі замітки на адресу артиста, що стояв безрадним на дорозі свого життя в часи того конфлікту. Та справу непорозуміння щасливо зліквідовано. Напруження минуло. Великий мистець переболів усе і напившись доволі життевої гіркоти та наладнавши спірні між ним і Музеем справи, взявся знов із енергією та завзяттям, що знаменують переважно молодих ентузіястів, до творчої мистецької праці.

І саме в суботу 12. січня ц. р. передполуднем мали ми нагоду відвідати нашого артиста при цій праці. Не будемо спинятися над описом його помешкання, що стало вже давно постійною виставкою його цінної малярської творчости. Нас цікавила найновіша його мистецька ініціятива. Стрінулися ми з ним у робітні при праці над великим образом Богоматері, що має прикрасити запрестольну стіну архикатедральної церкви св. Юра у Львові. Праця находиться покійно в стадії передвступних студій. Мистець працював саме над одним із олійних проектів Богоматері в красках. Сам задум і композиція образу мають уже свою творчу історію. Та бачили ми й другий проект, теж олієм, у питомих Новаківському кольорах. Обидва вони зробили на нас сильне враження як самою композицією так і символікою та кольоритом. Коли ми поцікавилися ближче тією працею мистця, то довідались, що ці два проекти попередило кількадесять рисунків і малюнків, які ми мали приємність оглянути. Кожний рисунок має свою вартість і кожний має в собі щось нового, цікавого та цінного, що артист використовує в останніх, згаданих уже двох проектах, які в свою чергу теж є покищо тільки етапом у пошукуванні за остаточним мистецьким висловом ідеї, яку мистець бажає унагляднити в образі. А образ буде великий, монументальний. Його довжина 3 метри і 16 цм., а ширина на 2 метри.

Мистець простудіював усі доступні йому твори церковного малярства на наших землях. Його бажанням створити образ Богоматері в стилі західньо-українських іконописців візантійської школи. Праця закроєна на великі розміри й буде тривати довго. Бажаємо цьому талановитому і заслуженому для нашої культури мистцеві якнайкращого успіху в тій праці. Ми певні, що цей твір принесе славу йому й українському мистецтву та збогатить наші культурні надбання дуже сильно.

Нема сумніву, що артиста в цій праці треба підтримати, треба йому допомогти активно в проведенні його починів, задумів і труду до повного та успішного кінця. Виявляється, що були в нас громадянські чинники, які й цією справою щиро занялися. Маємо на думці окремий „Комітет Пань для уфундовання запрестольного образу Богоматері для архикатедральнього собору св. Юра у Львові". Ще 19. жовтня 1934 р. зійшлося на збори понад 70 наших громадянок з усіх сфер нашого львівського жіноцтва, які й покликали до життя названий комітет. До комітету збори вибрали: п. през-ову **Іванну Левицьку** головою; пп. **Марію Колтунюкову, Евгенію Гвоздецьку, Софію Ракову** — заступницями голови; п-ю **Вічковську Володимиру** скарбничкою і пані **Луневу Ірину** та **Щуратову Марію** секретарками.

Комітет поставив собі за завдання допомогти мистцеві Олексі Новаківському провести в життя задумане діло як моральною підтримкою так і сфінансуванням цілої праці. Не сумніваємось, що й усе українське громадянство підтримає вповні благородні змагання цього комітету зі свого боку.

М. В.

ОСТАННІ ДНІ ВИСТАВИ А. Н. У. М.

Цими днями замикається VI Виставa А.Н.У.М-а, що здобула собі просто незвичайний успіх у чужій мистецькій критиці. Краківський фаховий мистецький тижневик „Глос Артистув" у дописі зі Львова пера відомого мистця Фоерінґа (ч. 8) висловлюється про неї так: „З правдивим вдоволенням треба повитати Виставу А.Н.У.М, що зібрала в салях Наук. Т-ва ім. Шевченка праці своїх членів з Парижа, Берліна, Відня, Праги та з ріжних міст Польщі вносить на терен Львова свіжий подув мистецтва". Далі автор зазначує характер праці Асоціяції, що бореться за високий рівень свого мистецтва, без ріжниці напрямків і каже: „Мистці Асоціяціїназагал спираються на пластичну культуру Франції, **однак ніяк не затрачують свого яскраво окремішного вислову; вносять до загально світової культури свій власний акцент вразливості кольору і розуміння форми.** Мистці Асоціяції беруться до активного засвоєння вартостей европейської пластики і участи в розвязуванні проблем та посувають уперед сучасне малярство, як це підкреслює в дуже інтеліґентно написаній передмові до катальоґу п. П. Ковжун".

Цей голос наші мистці вважають дуже важним, бо пише його відповідальний фахівець і у відповідальнім фаховім журналі.

З львівської критики заслуговує на увагу стаття доц. унів. д-ра К. Маевського, що зазначує „високий мистецький рівень вистави, що репрезентує поважні таланти та ретельні творчі зусилля", з докладним обговоренням мистців і їх експонатів. Згадує він теж, що на спеціяльну увагу заслуговує катальоґ із вступною статтею. („Век Нови" 30. XII. 1934).

Відомий мистецький критик О. Лявтербах („Хвіля" 29. XII. 1934) пише: „Шеста Виставa А.Н.У.М. випала дуже імпозантно. Зібрані експонати розвішані незвичайно старанно — дають основний перегляд сил тієї групи, при чому, вже на перший погляд зарисовується низка сильних і цінних творчих індивідуальностей". Далі автор докладно аналізує твори наших мистців.

Бачимо, що праця наших мистців збірає признання для нашої мистецької культури. Виставу треба відвідати, треба уважно підходити до зусиль наших мистців, розкиданих по цілому світі, що не знаходять праці у себе, а працюють для свого народу. Треба підтримати їх працю закупном їх творів, яких мистецька вартість **безсумнівна,** треба підтримати і саму виставу, як імпрезу та не лишати наших мистців самотніми.

Тоді „Куріер Львовскі" не буде писати, що у нас нема мистецтва або „Слово Польске", що при першій виставі Гуртка Діячів Українського Мистецтва кинуло образливу фразу: „Не кидайте бісерів перед вепрами".

Нова наша мистецько-виробнича станиця.

Виробництво килимів Ольги Кульчицької в Перемишлі.

Українське мистецьке виробництво може почванитися дуже поважним здобутком. Від 1. січня ц. р. почало в Перемишлі, Ринок ч. 28. працювати офіційно виробництво килимів п. Ольги Кульчицької, сестри відомої нашої малярки.

Килими цього виробництва були вже відомі українському громадянству давніше. Звичайно називали їх „килимами сестер Кульчицьких", бо так воно й справді було: рисунок килиму давала звичайно відома наша малярка Олена, мистецьке й технічне оформлення Ольга Кульчицька. Були це отак високомистецькі килими, що їх українське громадянство знало й захоплювалося ними на виставах у Станиславові, Стрию, Самборі, Перемишлі й у Львові і які здобули високе признання за кордоном — на виставах у Данцігу, Празі, востанне — на всесвітній виставі в Шикаґо. Один з репрезентативних килимів цього виробництва находиться м. і. на ювилейній виставі УСС у Львові і взагалі найти їх можна було в хаті тих, що справді доцінювали мистецький килим і його значіння в хаті.

Кілька днів тому це виробництво, що досі працювало мистецтва ради, заіснувало офіційно. Хто знає, скільки дешевої і драстичної тандити кидають на ринок та впихають усюди під назвою килиму ріжні жидівські виробництва, той мусить поневолі тішитись, що український килим найшов нарешті солідних опікунів в особах пань Кульчицьких, які свої вироби виставляють до продажі у крамницях „Достави" у Львові (Руська 20), Перемишлі (Костюшка 5) і Тернополі (Руська 14.)

Анатоль Курдидик.

Новий „русскій историкъ".

В „Научно-Литературно-му Сборник-у" „Галицко-Русской Матицы" (т. VIII., Львів 1934) пописується якийсь В. М., що безпідставно зачіпає проф. М. Грушевського, д-ра Чубатого, д-ра Я. Пастернака й інших наших істориків та археольоґів, зате Вячеслава Заїкина рекламує „русским" істориком. Для нас байдуже, хто скривається під криптонімом „В. М.", але важне те, що підхід п. В. М. є тотожний з підходом авторів чи може автора статтей, які появлялися в ріжних виданнях з ось такими підписами: Вячеслав Заікин, В. М. Заикинъ, В. Миропільський, Михайло Полянський, **Wacław Zaikyn,** V. M. Z. W. Z. і т. д. Для докладности слід подати, що винятком є один огляд часописів у „**Wiadomościach Historycznych**" за 1933. р.; цей огляд часописів подав один автор п. Вячеславові Заїкинові для доручення редакції „**Wiad. Hist.**" опісля ж з дивом побачив при ньому ініціяли імени і прізвища згаданого „руского историка".

Характеристичне для всіх статтей і заміток, підписуваних вищенаведеними знаками, є непотрібне підлещування віжним приятелям і покро

вителям автора, а далі хибна, часом навіть тенденційно-брехлива оцінка праць неприємних йому дослідників. З наведених підписів авторів, чи автора, є відомий від якогось часу у Львові Вячеслав Зайкин, що подає себе то за „професора", то за „історика", то за „вченого" а справді тоді знати, які його наукові кваліфікації. Сам удає знавця всіх ділянок історії та археольогії, в дійсности рецензії з під його пера є часто перекручуванням змісту.

Хоча В. Зайкин православний, співробітничав свого часу в українських католицьких видавництвах і тоді дошукувався своїми історичними дослідами католицтва й унії там, де їх і не було. Тепер у польських видавництвах, між іншими навіть у „Kwartalniku Historycznym" лає все, що українське, у варшавському „Слові" все, що сьвітське, щоб таким чином прислужитися теперішній управі „Народнього Дому", до якого тепер причалив.

Ще про відповідь міністра справедливости.

У вчорашнім „Ділі" в статейці п. н. „Перед процесом за вбивство мін. Перацького" зреферовано хід дискусії у соймовій буджетовій комісії, яка радила над буджетом м-ства справедливости, за ПАТ-ом і „Хвілею". У зреферованій відповіді міністра справедливости вкралася одна неточність, а саме в „Ділі" видруковано: „Міністер Міхаловський підкреслив, що доки буде міністром справедливости, не буде призначувати ні українця ні жида суддею або нотаром". Тимчасом мін. Міхаловський сказав так: „Очевидно, коли я маю вістку, що хтось з урядовців належить до протидержавної партії або неприхильно настроєний до польської держави, чи то буде українець чи жид, такого призначувати не буду".

Касаційна розправа двох засуджених на кару смерти.

У середу 16. січня ц. р. відбудеться перед Найвищим Судом у Варшаві касаційна розправа проти **Гриня Куликівця** і **Зенона Матли** та 7-ох товаришів, з яких двох перших львівський трибунал засудив на кару смерти в дні 8. листопада м. р. Тоді трибунал засудив ще Тараса Галапаца на 12 років, Володимира Касараба на 11 років, Льва Стойкевича на 10 років, Івана Микитюка і Мирона Богуна по 7 років, Юрія Малиновського та Семена Васечка по 5 років вязниці.

Як довідуємося з українських наукових кол, засуджений Зенон Матла, 25-літній студент математично-природничого виділу львівського університету, написав перед своїм арештуванням наукову розвідку п. н. „До питання неевклідової аритметики". „Сама концепція цієї розвідки побудована на льогічних засновках" — сказав один з визначних математиків.

Про вислід цієї розправи своєчасно повідомимо

Комуністична аґітація між моряками.

Велике враження у Злучених Державах викликав відчит контрадмірала американської воєнної фльоти Вудварда про комуністичну аґітацію серед моряків. Контрадмірал підкреслив, що комуністична пропаґанда між моряками так поширена що оборона Злучених Держав підчас війни поважно загрожена. Вже нині можна побоюватися, що комуністи унеможливлять будову нових воєнних кораблів. Між американськими моряками і на кораблях чужих держав, які приїзджають до портів Злучених Держав комуністи поширюють летючки підбурюючого змісту. Комуністична пропаґанда захопила теж робітників, які працюють у доках при будові кораблів.

М. ВОЗНЯК.

У спадщині по давно колишньому новоріччі.

Українські колядки і щедрівки мають за собою кільканадцятивікову історію. Сама назва пішла від поганського Риму, що колядами (**calendae**) називав перший день кожного місяця, проголошуваний з уряду. Січневими колядами починавсь новий рік і їх святкували пишно й гучно. Серед довгої низки зимових свят, сатурналіїв і інших, вибивсь у Римі на перше місце, як найбільше з усіх свят, перший день січня. Того дня відвідували себе посполу й обдаровували, головно солодощами, щоб майбутній рік пройшов якнайсолодше. Окремого значіння набрав той день і його передодень у ворожені майбутнього; у них ворожили майбутнє й уживали всякої магії, щоб воно випало якнайсприятливішим.

У шестому столітті по Христі зіткнулись перший раз із римлянами славяни на Балкані й не запозичили від них, як висловився проф. Олександер Брікнер, ні військової тактики, ні державної орґанізації, ні законів, ні науки, ні літератури, ні мистецтва, але перейняли від них відьми, коляди, свята рож, які прийняли людські постаті русалок, хоч досить мали власних упирів, обрядів і свят. Від балканських славян, що перейняли від римлян святкування й назву коляди, поширилося воно поміж інших славян і від них залежних народів, румунів, литовців і лотишів. Зокрема треба згадати, що від українців перейняли румуни, а не навпаки, як хоче цього Петро Караман у методично не найкраще переведеній, зате багатій порівняльним матеріялом книзі, що вийшла накладом Польської Академії Наук у Кракові п. з. **„Obrzęd kolendowania u Słowian i u Rumunuw"**. Факт, що в такій чи іншій країні або околиці колядна пісенність виказує найбільшу різнородність і багатство, цілком не вказує на те, що там треба шукати її народження, як показує історія билин. Автім це самозрозуміле, що гірська чи багниста околиця або відстала культурно країна довго-довго живиться традиційним добром, коли в ближчих до культурних осередків околицях або культурніших країнах нове, модне зробило давно традиційне культурним пережитком.

Від українців перейняли обряд колядування й білоруси, зате не знає його Московщина, що довгі століття не шукала тіснішого звязку з західною Европою. Перейняли коляди також пограничні полоси західних славян, поляків, словаків і чехів. Одначе найбільше багатство і найбільшу величність виявляє болгарська й українсько-білоруська колядна пісенність.

На нашій землі прибрало колядування великі, дійсно епічні розміри й риси справжньої поезії. Яке багатство коляд було колись у нас, доказують їх теперішні скупі останки, якими Володимир Гнатюк заповнив два поважні томи „Етноґрафічного Збірника" Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, далеко не вичерпуючи всього багатства цього роду.

В часі різдвяного посту збирається доросла молодь в одного провідника й учиться в нього коляд, з якими обходить хати в часі Різдва, співає їх перед вікнами хат, потому в хатах, увійшовши до них, і обколядовує усіх по черзі, від господаря почавши, господиню, синів, доньок аж до служби, також усі стани, попа, дяка, рибалку, пастуха тощо, також удови, сироти, недавніх покійників, неприявних тощо, а кінчить проханням дарунку й подякою.

У великій більшості можна назвати українську колядну пісенність, в якій зустрічаємо разом зібрані найкращі мотиви традиційної поезії, балядові й ідилієві, поезією культу господарної родини. Побажання прийняли в колядках форму звеличань. Із цього приводу слушно ствердив знаменитий дослідник колядок і щедрівок Олександер Потебня ось-що: „Хоч деякі поетичні мотиви колядок і щедрівок, між іншим узяті з християнських леґенд, не мають спочатку нічого спільного з величаннями, проте й вони в значній мірі підпорядковані головній меті цих пісень, а саме величанню, піднесенню особи, до якої пісня звернена, його дому та всієї обстанови до ідеальних позицій — до світового значіння (сюди належить нпр. обожання, споріднення, або заприязнення з божеством), до високого соціяльного становища, до блиску багатства, мудрости, побожности, удатности, красоти. На всіх ступнях розвитку потреба щастя, блиску могутности вимагає задоволення бодай у мрії. Тим здатніше задоволити цю жажду щось настільки обєктивне, як пісня.

Таким робом цілком не іронізує, а висловлює тільки побажання нпр. ось ця колядка з Ясенова Горішнього про достатки у господаря:

Гой ти наш пане, пане (Іване),
У тебе в домі так, як у раю:
У тебе верби й а груші родят,
У тебе сини у царя служат,
А царевичку все собі дружат;
Ой в царя дочку вже заручили
Тай до домочку все пригостили,
У тебе воли все полові,
У тебе плуги все золоті,
У тебе двори все кидрові,
У тебе столи калинові:
На них скатерти все шовкові,
На них тарелі все цінові.
У тебе лани, як загаї,
У тебе хліби, як тихий Дунай:
На них жита, як жир ситі,
На них пшениця, як стояниця.
У тебе вівси жіброваті,
У тебе ячмені золоті,
У тебе коні все турецкі,
У тебе стрільби все стрілецкі,
У тебе воли, як стодоли,
А корови, як обороги;
У тебе вівці гори покрили,
У тебе худоби без рахуби,
У тебе скрині все ковані,
У них червонці не раховані.
У тебе шуби соболеві,
А горностаї королеві,
У тебе жупани як у пана,
А контуші, як скочусі.

Далі йде віншування.

(Докінчення буде.)

Боротьба з безробіттям і протидемократичними партіями.

ПРАГА, 12. 1. ПАТ. Премієр Маліпетр зясував журналістам працю уряду в ділянці законодавства. Хід подій залежить від господарської кризи і заплутаних умовин серед яких ведеться міжнародню політику. Італійсько-французький договір підписаний у Римі, доведе до успокоєння. Безробіття у Чехословаччині уряд поборюватиме будовою нових доріг. Крім того уряд зменшить години праці. Уряд працюватиме теж над віддовженням хліборобства й управильненням хліборобської продукції. Вкінці премієр згадав про підготовку законів, які унормують правне становище політичних партій на демократичній основі з виключенням усіх партій, які нелеґальними засобами змагають до зміни сучасного правно-суспільного ладу.

Монетарна співпраця або безпощадна боротьба.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Фінансові кола у Льондоні запевняють, що прем. Фляндем приїде до Льондону з конкретною програмою так, як і Лаваль. Прем. Фляндем намовлятиме канцлера скарбу Чемберлена до співпраці В. Британії з Францією у монетарних справах. За таку співпрацю прем. Фляндем запропонує В. Британії стабілізацію відношення фунта штерлінга до франка на теперішнім рівні.

Коли у Льондоні відкинуть пропозицію прем. Фляндена, тоді премієр Франції рішився повести гостру валютову боротьбу з В. Британією, яка заважила би на торговельних взаєминах між обома державами. З цього приводу міродатні бритійські кола заклопотані і то з огляду на французько-бритійський товаровий оборот і з огляду на широкі пляни. В Британії у закордонній політиці. В. Британія не хоче не тільки фінансової боротьби, але навіть валютового напруження з Францією. Крім того през. Рузвельт може вважати приступлення до тієї акції визовом проти господарських інтересів Злучених Держав.

— **Сади і городи загрожені.** Сильні морози, що панували в останньому тижні в цілій Польщі, загрожують садам і городам. На думку фахівців найбільша небезпека грозить квітам з яких багато певне вже вимерзло. Щодо овочевих дерев, то покищо нема ще причини побоюватись, бо навіть 20-ступневий мороз у січні або лютім для них менше небезпечний ніж 10 ст. у листопаді. Дерева зредукували вже до мінімум свої соки, а це робить їх відпорнішими. Гірше представляється справа в північносхідних сторонах, де морози доходили вже до 30 ст. Але можливе, що й тут овочеві дерева не потерплять великої шкоди, як це було гострої зими в 1928/9, коли дерева на сході показалися більше відпорними ніж на заході.

— **Вияснення.** У звязку з новинкою п. н. „Дивне самогубство“ в ч. 7. „Діла“ стверджуємо на основі віродостойних інформацій, що самогубство Дмитра Багрія мало зовсім індивідуальний підклад і не було спричинене ніякими покривдженням при обрахунку зі своїм хлібодавцем. Такого покривдження не було, навпаки покійний став жертвою перечулених докорів совісти з причини неоправданих претенсій до свого хлібодавця.

Утікають з СССР.

БУКАРЕШТ, 12. 1. ПАТ. До Спілії на румунськім кордоні прибув гурт утікачів зі Совітської України. Кружляють поголоски, що втікачі це прихильники Зінoвєва, які втікли до Румунії перед репресіями большевицького уряду.

Лет понад Тихим Океаном.

Американська летунка Екгардт несподівано відлетіла з Гонолюлю в год. 3.13 вранці в суботу 12. січня ц. р. до Каліфорнії. Відважна летунка летить сама.

ГОНОЛЮЛЮ, 12. 1. ПАТ. До лету міс Екгардт дійшло несподівано, бо влада не хотіла згодитися на цей лет. Недавно підчас лету над Тихим Океаном загинув відомий американський летун Ульм, пошукування якого спричинили великі видатки.

НОВИНКИ

— **Хочете мати добре футро,** ідіть до відомої фірми Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, тел. 54—46, яка поручить добрий товар совісно, виконає солідно, легко і точно. 187

— **Магазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущини 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 639 21-100

— **Запрошення на Маланчин Вечір,** який уладжує Карпатський Лещетарський Клюб і Т-во „Українська Захоронка“ можна набути в Новій Хаті. Ринок 39 між год. 11—1. 848 1-2

— **Фризієрські сальони** для пань і панів та косметичні — Т. Кутковський, Сикстуська 14, тел. 106-88. 85/87 7-15

— **З нагоди „Нового Року“** щирі бажання Всім Своїм Клієнтам складає **дирекція косметичного кабінету DISTINCTION“.** 856

— **Засідання членів жюрі** Т-ва письменників і журналістів відбудеться 15. ц. м. в год. 6. веч. Ринок 10. II. п. у кімнаті „Української Загальної Енциклопедії“.

— **Чергове засідання Комісії нової історії України при Історичній Секції Н. Т. Ш.** відбудеться у вівторок 15. січня в 6. год. веч. у бібліотеці Н. Т. Ш.

— **Конфіската „Неділі“.** Останнє (2) посвятчене число „Неділі“ сконфіскувала прокураторія, забираючи цілий наклад вже з почти після експедиції. Адміністрація „Неділі“ повідомляє оцим шляхом, що з огляду на пізню конфіскату (в суботу) наклад не буде повторений. Зате чергове число вийде подвійне в середу 16. п. м.

— **З радія.** Львівська радіостація передає в понеділок 14. січня богослужения з Успенської церкви у Львові. Початок трансмісії в год. 10.00 передполуднем.

— **Іменування Церковного Асистента АЕпархіяльного Інституту Католицької Акції.** Ексц. Митрополит іменував, на підставі § 13 „Конституційного Статуту Катол. Акції гр.-кат. Церк. Провінції“, Церковним Асистентом АЕпархіяльного Інституту Католицької Акції Преосв. Никиту Будку. Преосв. Кир Никита обслуговуватиме тепер функції Церковного Асистента АЕпарх. Інституту Католицької Акції і Делегата Митрополичого Ординаріяту при Головній Раді Українського Католицького Союзу, отже матиме нагоду узгіднити діяльність цих обох установ.

— **Роля жіночої організації в католицькій акції.** На таку тему виголосить заходом Центрального Жіночого Кружка УКС. в середу, 16. ц. м. Преосв. Кир Никита дискусійний реферат в домівці Марійського Т-ва Пань (вул. Руська ч. 10). Початок в год. 5. попол. Численна участь членів і гостей побажана.

— **Мороз не вдержиться довго.** Державний метеорольоґічний інститут повідомляє, що атмосферичний стан зміниться незабаром. Над Европою надтягає глибоке низьке тиснення, несучи зі собою значні маси тепла. Наслідком того дотеперішний мороз правдоподібно не вдержиться довго. Відлига виступить наперед на побережі Балтійського Моря, опісля в середині краю. Не виключене, що на сході слабші морози вдержаться ще кілька днів. Сяк чи так не можна надіятися вже більших морозів.

— **Залля управильнення польського правопису** склала Польська Академія Наук у порозумінні з міністерством освіти окремий ортографічний комітет, який зійдеться 21. ц. м. під проводом д-ра Ніча, професора краківського університету. Комітет складається з 30 осіб, представників польських наукових літературних, педагогічних і культурно-освітних установ.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім тягненні клясової льотерії впали виграні на такі числа: 100.000 на ч. 140214. 50.000 зол. на ч. 134536. 20.000 зол. на ч. 45975, 101842. 10.000 зол. на ч. 82711, 127730. 5.000 зол. на ч. 17768, 115588, 147855. 2.000 зол. на ч. ...309, 25871, 26449, 37389, 38775, 49620, 49628, 53543, 54529, 54938, 59446, 76802, 82418, 84750, 84794, 95581, 105692, 108244, 122042, 130353, 133617, 153612. 1.000 зол. на ч. 2969, 3868, 11046, 12353, 14974, 17109, 17835, 22363, 25491, 26545, 45425, 45792, 47429, 58955, 69366, 75355, 75213, 78746, 83044, 84960, 88433, 88649, 95219, 97727, 101157, 105033, 106093, 106805, 116177, 117368, 118655, 124015, 124300, 127797, 137812, 140379, 142353, 147754, 147840, 153667, 156215, 157353, 161512, 162743, 163586, 169052, 169995, 175402, 175449. 10.000 зол. на ч. 45308. 5.000 зол. на ч. 108573, 132947. 2.000 зол. на ч. 29780, 49643, 75235, 79105, 79220, 96258, 102962, 105411, 105574, 110204, 126728, 128554, 130697, 142257, 151164, 161206, 162341, 165005, 168876, 170826, 176981. 1.000 зол. на ч. 12996, 16118, 18178, 30506, 33324, 35640, 42730, 43904, 44428, 48266, 49913, 51017, 52736, 56019, 65477, 65508, 66828, 70372, 71833, 74200, 76755, 79516, 86287, 90175, 90500, 90996, 100643, 103608, 105501, 107567, 113228, 118941, 118665, 119935, 125122, 129158, 136496, 136746, 141665, 150402, 160539, 161405, 165392, 175356, 178536, 178914.

— **Дім примусової праці для прошаків у Львові.** Як ми вже повідомляли, поліція у Львові уладила оноді облаву на прошаків і волоцюг. Державна та самоврядна влада задумує створити у Львові дім примусової праці для прошаків. В цьому домі замикатимуть впертих прошаків від шість місяців до двох літ.

— **Львівська хроніка.** Хтось впустив на солянку на Цитаделі пса, який покусав 17-літнього Мих. Середу, що там совгався. — 120 робітників спіртового монополю на Знесінні почали італійський страйк, щоб так запротестувати проти зредукування 6 робітників.

— **Війти дефравданти.** Перед трибуналом окружного суду у Львові стануди колишні війти громади Білка Шляхотська пов. Львів, Влад. Каламарж і Мих. Пашковський під закидом дефравдації. На основі акту обвинувчення Каламарж спроневірив 5.000 зол. громадських грошей, Пашковський 500 зол. Спроневірені гроші оба пропили. Тому, що викрито нові факти, розправу відложено задля доповнення слідства.

— **За нелегальну продаж тютюну.** Перед коломийським окружним судом відбулася карноскарбова розправа проти 6 плянтаторів тютюну з Чернятина пов. Городенка за нелегальну торговлю тютюном, який випродукували. Всіх засуджено на кару гривни в розмірах від 100 до 1.200 зол. з заміною на арешт на випадок нестягальности.

— **За образу польського народу** суд у Станиславові засудив на 3 місяці бувш. учителя з Ямниці Дм. Савчака, що недавно вернувся з Берези Картуської. Акт обвинувачення закидав Савчакові, що глузував собі з польського народу.

— **Краєва хроніка.** У Деговій (пов. Рогатин) замерз у стодолі умово хорий Сень Данилів. — На дорозі біля Стопчатова найшли трупа 41-літньої Анни Скребанець, що замерзла на смерть. — Із вязниці в Косові втікли, припилувавши крати, Дмитро Дубей та Микола Шкрибляк. — Суд у Золочеві розглядав справу ватаги 7 бандитів і 12 пасерів, які доконали кількадесять нападів і награбили понад сто тисяч зол. Ватажка бандитів Семенова засудили на 5 літ вязниці, справу інших передали судові в Камінці Стр. — Суд у Станиславові розглядав справу касового вломника зі Львова Ештада, колишнього студента медицини в Грацу. Засудили Ештада на півтора року вязниці.

— **По скарби в совітській Росії.** В закордонних часописах появилася вістка, що совітська влада позволяє російським еміґрантам забрати 25 прц. скарбів, залишених у тайних сховках. У звязку з цією вісткою два адвокати з Галина їздили до совітської Росії. Показалося, що скарби одного з них уже хтось забрав. Другому адвокатові совітська влада позволила справді вивезти четвертину знайдених скарбів.

— **Помер найбільший достойник католицької церкви в Англії.** В ночі на 1. січня помер у Льондоні кардинал Франсис Борн, найвищий католицький достойник Англії, в 73. році життя. Маючи 36 літ став він уже епископом. У 42-му архиепископом, а в 50-му кардиналом. Помер по довшій хоробі. Похорони відбулися 4. січня при участі непроглядної маси народу, представників уряду, чужинецьких дипломатів та сотень духовенства. В похоронах взяв участь також представник Українського Бюра в Льондоні, про що була згадка в „Таймс-і" та інших щоденниках.

— **Язва вовків у Румунії.** В цілій Румунії панують великі снігові. В багатьох місцевостях комунікація перервана. На Буковині появилися стада вовків, що атакують людей на дорозі і добуваються до людських осель. До одного села впало кількадесять голодних вовків. Налякані мешканці забарикадувалися у своїх хатах. Вовки добулися до одної обори і розідрали худобу. Біля залізничої стації Жінія напали вечором на начальника стації, що вертав з жінкою до мешкання в селі. Він оборонявся тільки палицею від вовків, які покусали його та жінку тяжко. З трудом удалось їм вернутися на стацію і повідомити телефонічно в сусідному селі жандармерію, яка прислала на ратунок відділ озброєних людей. Щойно після довшої стрілянини і вбиття кількох вовків прогнано решту звірів, що обсягали стацію.

Відгуки дня.

Нещасний.

Нарікаю я, нарікають інші, нарікаємо всі: злі часи, прокляті відносини, препогані обставини, бодай то холєра... нехайто шляк... чорт би то... Одні нарікають більше оправдано, інші менше, але всі менше-більше.

А все таки, як прийде Різдво, як блисне зірка на небі, а свічечка на ялинці — стихають нарікання, а на лиці вицвітає усміх, а душу наповняє якась дивна, добродійна тиша. Геть, на бік смутки буднів, їхні клопоти і їхній гамір! Тепер свято, радуймося як можем і веселімся чим можем.

Тому на Різдво: гість у дім — радість з ним. Бо не приходить він виплакуватися перед вами і не витягає вас на розмову про втрати, довги чи інші ліцитації. Хоче з вами порадіти і погуторити любенько. Не треба при цім якихсь спеціяльних наїдків чи напитків Вистане якийсь маслосоюзний індик, народноторговельний самородник, чи львівсько-броварський „сальватор". Зїш не зїш, випєш не випєш, а розмова плететься як дівоча коса. А все про речі коли не веселі, то бодай погідні, щоб не закаламутити різдвяного настрою.

Колиж і блиснуть кому в очах сльози, то хіба споминові. Але вони не їдкі ані пекучі, як то буває в сірий будень, а лагідні, навіть милі...

Якжеж прикро, в свято радости, в Різдво Христове побачити в очах ближнього справжні сльози, визвані горем, яке не знає свята!...

Я такі сльози бачив цього року.

Стук у двері...

— Прошу! — і вже радію, що хтось веселий зайде в хату.

На порозі станув один знайомий з провінції. Останніми часами ми не цікавились собою, він напевно знав, що я роблю, а я чув, що він на добрій посаді і бездітний. Нераз і не два завидував йому.

— Чи можна? — спитав знайомий тихим, тремтючим голосом.

Я глянув на його обличча і жахнувся: очі запалися лице счорніло, уста дрожать наче здержують плач.

— Що з тобою — скрикнув я перестрашено.

Махнув безнадійно рукою, ввійшов до середини і не розбираючись, сів важко на крісло.

— Може з жінкою що сталося?

Заперечив.

— Хтось помер?

Заперечив.

— Щож такого?

Вхопив голову в руки і зойкнув так болючо, що мені сльози підступили до очей.

— Боже, Боже! Що я тепер буду робити!? — стогнав.

— Скажиж, на милість божу, що тобі сталося?

— Мене зредукували! — сказав гробовим голосом.

Признаюся, що в мене полекшало на душі. Всеж таки не те, що якась там смерть, чи інше родинне нещастя. Чоловік молодий, здоровий, закрутиться сюди-туди і посаду ще якусь дістане...

— Не гризися — кажу. — Певно, це болюче, але ще не таке лихо, щоб аж у розпуку попадати!

— Добре тобі казати. Тепер за посаду, як за воду на пустині.

— Але пожди. Тиж мав уже досить літ служби. Повинен дістати якусь платню!?

Знайомий легковажно махнув рукою.

— Та дістав, але скільки... навіть не цілих 75 прц...

— А скільки тепер дістаєш?

— Ледви чотириста вісімдесять золотих. Подумай — говорив крізь сльози — з чого тут вижити. Жінка і я... І от прийшов до тебе за порадою: може ти знаєш яку посаду, бодай на сто золотих! Був я вже і в Просвіті і в Рідній Школі хочу ще йти до екселенції Шептицького. Може змилосердяться... Бо направду — жах мене збирає, як подумаю, з чого тут вижити.

Я слухав і жах самого мене брав. Подумайте Ш. Читачі: чотириста вісімдесять золотих на місяць! З чого тут у двійку вижити!?

І тому звертаюся до всіх наших інституцій та приватних хлібодавців з просьбою: Панство! Поможіть бідній сиріткі. Бодай на сто золотих місячно. Поможіть!!

Галактіон Чіпка.

— **Німеччина будує чотири нові Цепеліни.** У Франкфурті над Майном розпочали будову великого порту для бальонів Цепеліна. Порт буде готовий за рік і тоді розпічнуть будувати чотири великі кермові бальони типу Цепеліна, призначені до комунікаційних цілей.

— **Хотять поставити комуністів поза законом.** З Вашінгтону повідомляють, що американська торговельна палата заапелювала до федерального уряду, щоб оголосив комуністичну діяльність в Америці нелегальною. Звідомлення розіслано всім членам торговельної палати із заміткою, що ця справа буде передискутована на найближчому зібранні.

— **Ріжні вістки.** В Нюйорку померла в 75 році життя славна свого часу співачка, опісля вчителька співу, Сембріх-Кохвнська, родом із Сх. Галичини. — Власник американських фабрик самоходів, Генрі Форд випустив досі 22 міліони самоходів ріжних типів. — Порт у Ленінграді замерз, наслідком чого припинилося усе совітське мореплавство. — В Бразилії оголошено декрет, що зобовязує всіх священиків відбувати військову службу. — Підчас тайних маневрів бомбових літаків у Ютерборзі (Німеччина) згинуло 6 осіб.

З кіна.

Кіно „Марусенька": „Великі сподівання".

Це одна з кращих фільм, з тих рідких, що доходить до нас не більш як раз у рік: ілюстрації архитворів літератури. Заголовок твору Дікенса „Великі сподівання" перемінений на „Велика подія" тільки з рекламових оглядів. Фільма відтворена в дусі епохи дуже вірно, з усіма своєрідними костюмами, обстановою і звичаями. Маємо тут дві досить чудацькі історії, переплетені між собою так, що тримають глядача ввесь час у напруженні. Дікенс, майстер, коли йде про типи чудаків, на які Англія така багата. Бачимо, які вони смішні, здебільша неподібні до інших, а проте не сумніваємось, що вони дійсні, живі і то саме такі, як виринають перед нами з усіма своїми дивоглядними звичками і дивними пригодами.

СПОРТ.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЛЕЩЕТАРСЬКИХ ЗМАГАНЬ ЛЬВІВСЬКОЇ ОКРУГИ.

19. І. 1935. Мистецтво студента в злоскому бігу (18 км. мужч. і 6. км. жінки).

26. І. 1935. Скоки.

27. І. 1935. 18 км. мужч., 8 км. жінки і юніори (пунктація до згаданого бігу).

24. 2. 1935. Дружинові змагання. 12 км. мужч., 6 км. жінки і юніори (дружина по 4 особи).

3. 3. 1935. Лещетарський біг з перешкодами.

10. 3. Перший крок — 6 км. мужч., 3 км. жінки і юніори.

ДУЖАННЯ АТЛЕТІВ.

У пятницю 11. ц. м. боролися без вислiду Шимковський-Біндер і Валюшевський-Мартинов. В часі дужання Поліса з Кіртопом той останній кинув противника через місце для орхестри аж на видню. Поліс вернувся після того на сцену і почав так завзято боротися, що в 39 мін. поклав Кіртопа на обі лопатки. Феферстанов уже в 5. мін. поклав Вайса.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 13. I. год. 3·30 поп. „Під при-ятельською управою".

Неділя, 13. I. год. 7·30 веч. „Росінина дівчина".

Понеділок, 14. I. год. 7·30 веч. „Росінина дівчина".

Вівторок, 15. I. год. 7·30 веч. „Росінина дівчина".

Театр Рівноправностей.

Неділя, 13. I. год. 7·30 веч. „Нічні дети".

Понеділок 14. I. год. 7·30 веч. „Музичні іграшки.

Вівторок, 15. I. год. 7·30 веч. „Нічні дети."

Міжнародний турнір мистців дужання за чашу серед. Европи на 1935 р. в салі Колосею при вул. Совашнін. Початок змагань в год. 9 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „В погоні за чорною маскою", „Сховайте ваші сестри"

АПОЛЬО: „Ігумен Корденський" (Оборона Ченстохови) з Кар. Аментовичем

АТЛЯНТИК „Петербурські ночі".

ВАНДА: „Погасаюче полум'я", „Рай підростків".

ҐРАЖИНА: „І щож далі, сіра людино?", „Дозвольте нам жити!"

КАСИНО: „Світ сміється" (совітська комедія).

КОЛЬСЕЙ: „На дні океану" й ревія.

КОПЕРНИК: „Римські скандали" (Еді Кантор).

МАРУСЕНЬКА: „Велика „людія" та ревія.

М РАЙ: „Галери життя", „Кохав, любить, шанує".

МУЗА: „Тайна кохання".

ПАЛЯС: „Циганські мельодії".

ПАН: „Імператриця" з Марленою Дітріх.

ПАСАЖ: „Романс Мальли Грешиної", „Дівчина Тенасу".

РАЙ: „Гадюча година", Мей-Маве

СВІТ: „Пісенно завойовую світ".

СОНЦЕ: „Марш Гачеля" та ревія.

СТИЛЬОВЕ: „Тайна малої Шерлі" та ревія „Маринальної пампушки" (виступ Стефи Стадницької).

УТІХА: „Яалю мене бажаєш" і ревія

ХИМЕРА „Нарадило людину" (Лілі Дамита, Анрі Гарат).

Закордонне радіо.

Неділя, 13. січня 1934.

Відень (506,8) 12·5, 19·05 Популярна музика, 22·5 Концерт, **Братислава** (298,8) 20·00 Сп. мина, 20·05 Спів, **Орно** (325,4) 9·15 Богослуження, спів, 16·10 Мол хар. спів, спів. Фольклор. обр., **Кошиці** (259,1) 18·30 Циг. музика, **Прага** (470,2) 13·00 Концерт, 12·15 Вес. авд. 21·00 бетговенський концерт, **Париж** (1648) 14·00 Популярна музика, 21·00 „Ла Віваньєр" оп. Годара, **Білгород** (437,3) 13·15 Пісні, **Берлін** (356,7) 18·0 Легка музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16·00 Концерт, **Мюнхен** (405,4) 14·00 Популярна й нар. муз., **Будапешт** (550,5) 1·36 Концерт, 19·30 Арфа, 19·50 Спів, 22·10 Циг. муз., **Будапешт II.** (227,1) 14·00 Пісоньки, **Роляно** (368,6) 17·15 Легка музика, **Рим** (420,8) 17·00 Симф. концерт, 22·15 Нар. музика.

Понеділок, 14. січня 1935.

Відень (506,8) 12·10, 20·00, 22·50 Концерт. 17·35 Солісти (спів, музика), **Братислава** (298,8) 15·30 Концерт. 17·10 Югославянські романси, 19·05 Легка співи музика. **Кошиці** (259,1) 17·10 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 18·15 Скрипка, **Прага II.** (269,3) 19·10 Військ. орк., **Париж** (1648) 13·00 Концерт, 21·00 Муз. комедійний вечір, **Білгород** (437,3) 20·00 Опера, **Берлін** (356,7) 16·30 Музика, пісні, 19·0 Кароль, **Франкфурт** (251) 17·10, 22·30 Тан. й камер. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·35 Солісти, 19·00 Поет. рецитації, **Кельн** (455,9) 16·30 і оркестровий концерт, 21·00 Соната Б-дур Шуберта, 20·15 Популярна музика. **Лайпціґ** (382,2) 17·20 Віольончеля, 18·20 Пісоньки, **Будапешт** (550,5) 17·00 Сальон. музика, 19·30 „Нюрнберзькі співаки" оп. Вагнера, 23·05 Циг. музика, **Будапешт I.** (227,1) 19·00 Скрипка, **Мілано** (368,6) 17·10, 22·00 Танц. й камер. музика, **Рим** (420,8) 17·10 Спів, 17·30 Квартет.

Вівторок, 15. січня 1935.

Відень (506,8) 15·35 Солісти, 17·25 Шведська музика, 19·40 Для фортепяни, 21·15 Легка віденська музика, **Братислава** (298,8) 17·00 „Переорюю тисячу овець" муз. комедія, 21·00 Твори у слов. нар. пісні, **Орно** (325,4) 22·00 Сучасна фр. муз., **Кошиці** (259,1) 18·00 Для Закарпаття (нар. пісні), 19·30 Моравські пісоньки, **Мор. Острава** (269,5) 17·30 Фортепянні твори Ферстера, **Прага** (470,2) 17·30 Спів, 21·40 Форт., **Париж** (1648) 13·00 Симф. попурі, 21·45 Кабарет, **Білгород** (437,3) 13·15 Пісні, **Берлін** (356,7) 17·30 Тріо Анодь Регера, 18·30 Брамсові пісні, 20·10 Популярна музика, 22·30 Моцартові твори, **Гамбург** (331,9) 20·10 „Кляйн" оп. Достали, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·50 Вес. авд., 19·20 Співаюча молодь **Кельн** (455,9) 19·20 Моцартові твори, 20·10 Тріо цитристів, 20·30 „Дуель ум Лібе" оп. Довгофа, **Мюнхен** (405,4) 17·50 Єнсенові пісні, **Будапешт** (550,5) 12·05 Циг. муз., 20·10 Спів, **Будапешт II.** (227,1) 18·45 Спів. **Мілано** (368,6) 20·45 „Три грації" оп. Легара, **Рим** (420,8) 13·00, 17·10 Муз.

Львівське радіо.

Неділя, 13. січня 1934.

9·00 Раніщня авдиція, 9·55 Програма й театр. реперт., 10·03 Богослуження, гр. пл., 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Праця Т-ва Школи Люд. в мин. році, 12·15 Муз. поранок, спів; у перерві ок. год. 13·00—13·15: Суходолами та морями, 14·00 Коляди нар. хору зі Сокільник, 14·10 Зимові мист. ще молод. (гавенда), 14·30 Здоровить тебе гр. плита, 15·00 Поклик землі (сільський фейлетон), 15·15 — 15·25, 15·35 — 15·45 Концерт на бажання радіослух. 15·45 Рільнича скринька, 16·00 „Суперники" (фрагм. із пов. Васнєвського „Вогні в піритах"), 16·20 Спів у супр. форт., 16·45 Життєпис Лиса-Кулі (для ст. дітей), 17·00 Танк. музика нар. капелі зі співами, 17·50 Регіоналістичний рух в Европі 18·00 Театр Уяви: „Дивний сон п. Луки (на основі Бол. Пруса), 18·45 Відчит із циклю „Життя молоді", 19·00 Легка музика в вик. орхестри, форт., 19·50 Акт. фейлетон, 20·00 Концерт симф. орх., спів (Ігна Дигас), 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 На веселій львівській хвилі, 21·30, 21·31 Спортові вістки, 21·45 Почт.-техн. скринька, 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Світ змінився — Бр. Віназера, 22·25, 23·05 Танц. музика, 23·00 Комунікати.

Понеділок, 14. січня 1935.

6·45 Раніщня авд., 7·50, 22·00 Реклям. концерт 10·00 **Трансмісія богослуження з Успенської церкви у Львові,** 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорол. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Концерт, 13·00 Полудн. денник, 13·05, 13·45 Сальон. муз. з гр. пл., 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 16·45 Лекція німецької мови, 17·00 Репортаж із гол. почти у Варшаві, 17·25 Фільмовий огляд, 17·35 Пісні в вик. Софії Ямненецької в супр. форт., 17·50 Час у житті та життя в часі, 18·00 Динаміка населення Львова, 18·15 Форт. французька музика, 18·45 Бабська цікавість (для ст. дітей), 19·30 Боротьба за польське мистецтво, 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Рекл. концерт, 20·15—23·30 „Госька" оп. Пучіні (з Кепурою); у перерві: Веч. денник, Відчит, Як працюємо, після чого Пенура відспіває дві арії з „Тоско", арію зі „Страшного Двора" та рожні пісні, 23·30 Комунікати.

Вівторок, 15. січня 1935.

6·45 Раніщня авд., 7·50, 22·30 Реклям. концерт, 11·57 Сигн. часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10, 13·05 Концерт, 12·45 „Як ми халасували вешню (для мол. дітей), 13·00 Полудн. денник, 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Година резервіста (марші), 16·45 Скринька ПКО, 17·00 Форт. рецитал, 17·25 Доля та недоля сільського учителя. 17·35 Сп. рецитал Марії Олевни в супр. форт., 17·50 Почт.-техн. скринька, 18·00 Пять хвилин вітру від моря, 18·05 Друга брама (фейл.), 18·15 Камер. концерт, 18·35, 18·40 Значення зблизька та здалека (лит. нарис), 19·00, 19·30 Легка музика, 19·20 Актуальна гутірка, 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Отворення радіостанції в Торуні, 20·45 Полудн. денник. 20·50 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·10 „Пасторалка" нар. містерія Л. Шіллера, 22·45 Расизм у світлі наукових дослідів (відч. в анг. мові), 23·00, Комунікати, 23·05 Танц. музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·25·90 зол.

Нім. марка 1·95—2·00, фр. франки 34·75 —34·90, шв. франки 171·00 -171·00, фунти стерлінги 25·90—26·00, австр. шілінги 97·00 - 98·00, чеські корони 20·50—21·00.

Золото: Долари 91·00—92·00, Франки фр. 34·10—34·50, Дукати 20·90—21·00, Корони 36·20—36·40, Рублі 46·21—46·42.

Срібло: Корони 0·37, Рублі 1·25, Фльорени 0·94.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 12. січня ц. р. з приводу вичікуючої тенденції цін на масло не ставить. Кооперативам платив за:

		льоко Львів.
1 л. молока	0·16	„
1 л. сметани	0·60	„
1 к. яєць	4·00	„

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло вичікуюча, на молоко, сметану слаба, на яйця сильна.

Дефінітивні ціни за час від 1. I. до 10. I. за 1 кг. масла 2·30 зол.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів Ринок 10.